

PodĎakovanie za úrody zeme – 7.10.2018

Ďakuj!

Milost' Božia nech je s vami!

Žalm 145:15-17 „*Na Teba sa upínajú oči všetkých a Ty im načas dávaš pokrm. Otváraš svoju ruku a všetko živé sytiš podľa ľúbosti. Spravodlivý je Hospodin vo všetkých svojich cestách a milostivý vo všetkých svojich skutkoch*“.

Jedna historka hovorí o chlapcovi, ktorý začal hovoriť ako 7 – ročný. Jeho prvá veta znela: „**tá polievka je presolená**“. Keď sa ho prekvapení a ustaraní rodičia pýtali, prečo tak dlho nehovoril, povedal: „zatiaľ sa nebolo na čo sťažovať“. Je to príbeh o nás. Podobáme sa tomuto chlapcovi v tom, že si často všimáme iba zlé veci a dobré považujeme za samozrejmosť.

Iný príbeh hovorí o mladých ľuďoch, ktorí spolu chodili. Mladý budúci zať sa prišiel ukázať svokrovcom. Po obede svojej priateľke, ktorá ďakovala rodičom za každé jedlo, povedal: „**načo toľko ďakuješ, však to je normálne**“. Aj to je príbeh mnohých ľudí, ktorí nevedia oceniť, čo dostávajú, pretože si myslia, že je to normálne, že si to predsa zaslúžia, že pre tých druhých je povinnosť im slúžiť, ich obdarovať.

Dnešná nedela tieto naše „mýty“ vyvracia v plnom rozsahu. Ved' sme to počuli aj v čítanom texte: „**za všetko ďakujte**“ – a na inom mieste sa píše: „stále dobrorečte“. Hoci: nie je to nad naše sily? Je to vôbec reálne a možné v dnešnom svete za všetko ďakovať? Určite by to reálne nebolo, ak by Pavol pokračoval asi takto: „*za všetko ďakujte, lebo všetko je super, všetko je vo vašom živote ako má byť, aj choroba je dobrá, aj smrť je fajn, aj nedostatok, strata zamestnania, zlí ľudia, všetko toto je skvelé, preto za to všetko ďakujte*“. Apoštol však pokračuje slovami, ktoré nám pripomínajú práve prečítaný žalm 145: „*za všetko ďakujte, lebo to všetko je súčasťou Božej vôle pri vás*“ – **nič z toho, čo sa nám deje či nedeje sa nerealizuje mimo Božieho záujmu, Božej starostlivosti a lásky, ktorú nám Pán Boh prejavil v Ježišovi Kristovi**.

Žalmista nám totiž predstavuje Toho, ktorý je verný za každých okolností.

Aj vtedy, keď sa nám nedarí, keď nás obklopuje temnota, cítime nedostatok alebo prežívame životné tragédie. My sa v takých chvíľach zakolíšeme, rezignujeme, strácame vieru a nádej, zmysel života, no Pán Ježiš zostáva Ten istý včera, dnes i naveky.

Viera v takéhoto Boha – verného a láskavého – nás motivuje v ťažkých časoch **na Neho upierať svoje oči**. *Iste to poznáte, keď sa s niekým chcete očami skontaktovať*

a v dave ľudí na nebo uprene pozeráte, a čakáte, kedy zachytí váš pohľad, aby ste mu mohli niečo naznačiť – zavolať ho, poprosiť o pomoc. Nejakto takto znamená upierať oči na Hospodina: čumieť, civieť na Neho, nespúšťať z Neho zrak. Ak toto dokážeme, sme zachránení. **Ten totiž, kto v ťažkosti pozerá na verného Boha, ktorý je hotový vždy k pomoci, ten nevidí natoľko svoj problém, aby sa ním nechal zneistiť vo viere.**

Preto: čokoľvek prežívame – upínajme svoje oči od nestálosti a zloby tohto života na stáleho a milujúceho Pána Ježiša. Nech aj naše pristúpenie k oltáru je dnes takým „hľadéním“ na Neho. Náš problém nezmyselný, ale určite sa na všetko v živote pozrieme z inej perspektívy. **Ak budeme hľadiť na nášho veľkého Boha, naše problémy sa nám až také veľké zdať nebudú.**

Pretože: všetko – teda okolnosti aj my, ľudia – sme v Božej vôli a **Pán Boh predsa dobre vie, čo a kedy potrebujeme.** Tomu veríme ešte menej ako tomu, že Pán Boh je verný. Máme pocit, že nám nerozumie, že nás nechápe, nemôže predsa vedieť, čo potrebujeme, veď On je Boh a my sme ľudia. **Zabúdame však, že Pán Ježiš sa stal človekom, aby nám ukázal, že bol vo všetkom rovnako skúšaný, prežíval rovnaké problémy ako my, že sa Ho dotýkal aj nedostatok, videl aj choroby, bol konfrontovaný a sám prešiel smrťou, zrádzali Ho priatelia, cítil sa opustený samotným Bohom...** Ježiš sa stal človekom aj preto, aby sme konečne pochopili a prijali ten fakt, že ***náš nebeský Boh nám rozumie a práve preto presne vie: čo a kedy potrebujeme.***

Pán Boh nám pokrm dáva načas. Hoci nám sa to nezdá a preto reptáme: keď je málo reptáme, že nie je dosť a nemáme čo uskladaňovať a keď je veľa reptáme, že je nadbytok a nestíhame spracovávať. **Čo keby sme boli spokojní s tým, ako a čo Pán Boh rozdeľuje? Aj tak máme viac, ako potrebujeme,** preto, aby sme sa delili. Iste ste v televízii postrehli reportáže o tom, ako ľudia z prebytku dávajú do vreciek napr. jablká, aby si ich mohli vziať bezdomovci. Hovorí sa o tom ako o zázraku – na jednej strane to v dnešnej sebeckej dobe je zázrak, na strane druhej, ak dávame prebytku nie je to nič výnimočné, veď to dávame iba preto, že my máme dosť, teda sa ničoho nemusíme vzdávať, a po ďalšie: toto robia Židia odjakživa, pretože to majú ako príkaz od Hospodina: **nepozberať všetko, aby zostalo chudobným a zvieratám.**

Pán Boh nám teda dáva všetko, čo potrebujeme v tom najvhodnejšom čase. ***Budme s tým spokojní: ak máme málo – dôverujeme Pánovi, že sa napriek tomu o nás postará. Ak máme veľa – ďakujeme a podelme sa.*** Nech nám dá k tomu silu aj Večera Pánova, ktorá je posilnením pre dôveru voči Pánovi aj lásku voči blíznym.

Ved' Pán Boh nám dáva viac, ako si zaslúžime – to je prejav Jeho milosrdenstva a lásky. On pre nás chce všetko dobré, preto z Jeho ruky prijímame všetko, pretože tak sa Mu to páči. Nielen my sme však v Božom záujme, ale aj všetko živé – všetky zvieratká. Hoci nám dal časť zodpovednosti za všetko svoje stvorenie, len On rozhodne, ako to s ním dopadne. Pretože my sme svojim hriechom zničili všetko, aj prírodu, preto si Pán Boh sám do určitej miery opatruje to, čo vytvoril – od kvetín, cez zvieratá až po človeka. Preto nemusíme mať strach: ***všetko a všetci sme v Božích láskavých rukách. Dosvedčuje nám to Pán Ježiš Kristus svojou obeťou na kríži: tak totiž Boh miloval svet...***

V tom je aj Jeho spravodlivosť: že dáva vychádzať slnku bez rozdielu pre každého a dážď zosiela aj tam, kde si to ľudia nezaslúžia. **Jeho spravodlivosť je v láske a milosti** – s ktorými k nám ľudom pristupuje, hoci by sme mali byť večne oddelení od Neho. Preto dnes nemáme ďakovať iba za materiálne dary, hoci sú veľmi dôležité, ale najmä za ten večný dar života, v ktorom sa odzrkadľuje Božia láska a dobrota voči nám. Nerobí rozdiel medzi nami, to len my občas nechápeme Božie konanie, nevidíme Božie požehnanie a dostatočne nedôverujeme Božím zámerom.

Dnešná nedeľa – Poďakovania za úrody zeme – je pre nás **motiváciou, aby sme si nevšimli iba to, čo nemáme, ale v prvom rade boli vd'ачní za to, čo máme.** Upierajme svoje oči, sústreďme sa na nášho Pána a všetky ťažkosti uvidíme z inej perspektívy. **Dôverujme Pánovi, že sme v Jeho rukách a že On sa o nás postará najlepšie ako vie** – teda dokonalo v pravý čas. **A nadovšetko ďakujme za dar milosti a spasenia,** pretože je to dar nielen pre tento, ale aj pre večný život. Za všetko ďakujme... Pánu Bohu, ale vyjadrujme vd'aku aj voči ľuďom. Ved' slov „ďakujem“ nikdy nie je dost'. Amen.